

CONV 412/02

WG VII   13
WG VIII   17

SAMMANFATTNING

---

från:	Sekretariatet
till:	Arbetsgrupp VII för yttre åtgärder och arbetsgrupp VIII för försvarsfrågor
Ärende:	Sammanfattning av det gemensamma mötet den 14 november 2002

Lägesrapport

1. Diskussion om de civila och militära aspekterna av krishantering

- Ordföranden inledde diskussionen med att välkomna att de båda arbetsgrupperna fått tillfälle att tillsammans diskutera hur man skall komma fram till en konsekvent strategi för krishantering. Han erinrade om att arbetsgruppen för försvarsfrågor särskilt ägnat sig åt försvarsaspekterna av denna fråga redan vid ett tidigare möte. Han föreslog att diskussionen skall föras utifrån de frågor som ställs i det orienterande dokument som delats ut till medlemmarna i båda arbetsgrupperna (arbetsdokument 16).
- Flera talare underströk att en EU-aktions värde ligger i att den kan utnyttja ett brett spektrum av instrument. För att dessa instrument skall kunna användas effektivt är det viktigt med en konsekvent strategi för krishantering. Några ansåg att en sådan strategi är avhängig av att en enda institutionell struktur upprättas. Andra föredrog att man förbättrar det befintliga samarbetet. Flera ansåg att rådet bör påta sig den centrala uppgiften att utöva en övergripande politisk kontroll över krishantering, även om det också noterades att rådet inte bör tillåtas att inkräkta på kommissionens befintliga rättigheter. En talare ansåg att krishantering kan bli effektivare om ordförandeskapssystemet i rådet ändras.
- Flera talare begärde att organisatoriska förbättringar i centrum skall motsvaras av bättre samstämmighet på fältet. De särskilda representanternas betydelse noterades särskilt.

- Många av dem som yttrade sig ansåg att KUSP bör stå i centrum för krishanteringen. Den bör agera som ett rådgivande organ och en relästation för information till rådet. Flera talare framhöll fördelarna med att den höge representanten är ordförande för KUSP vid kriser.
- I stort sett fick tanken på en förstärkning av den höge representantens roll vid krishantering ett betydande stöd, även om det noterades att man i denna fråga måste ta hänsyn till resultatet av de vidare diskussionerna om den höge representantens framtida roll och ansvarsområden. Några krävde att den höge representanten skall leda mötena i den utrikespolitiska delen av rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) samt i KUSP. Det föreslogs även att den höge representanten skall få befogenhet att lägga fram alternativ för EU-insatserna i krishanteringssituationer.
- När det gäller finansiering underströk flera talare att krishanteringsoperationer måste kunna finansieras både smidigt och snabbt. Några betonade att krishanteringsoperationer så långt det är möjligt bör kunna finansieras via gemenskapsbudgeten, om än med förbättrade förfaranden (som användning av en reservfond) för att möjliggöra snabb utbetalning. Några stödde förslaget om att upprätta en startfond för att finansiera de inledande skedena av en operation. Flera varnade för en sådan fond med hänvisning till att den skulle ligga utanför de normala förfarandena för budgetkontroll.
- Flera ytterligare frågor togs upp. Det föreslogs att det för krishanteringsoperationer skall krävas en resolution av FN:s säkerhetsråd; flera andra talare ansåg att detta ofta inte skulle vara nödvändigt. En talare efterlyste åtgärder, även sanktioner, för att säkerställa att medlemsstaterna respekterar överenskomna EU-ståndpunkter. Man efterlyste även en lämplig parlamentarisk kontroll av krishanteringsoperationer, i vilken både de nationella parlamenten och Europaparlamentet skulle delta.

2. Utfrågning av kommissionsledamot Patten

[Kommissionsledamot Pattens inlägg har delats ut till medlemmarna i arbetsgrupperna VII och VIII som arbetsdokument 29]

- Kommissionsledamot Patten svarade helt kort på flera frågor som tagits upp under den allmänna diskussionen av talare som yttrade sig efter honom. Han instämde särskilt i att det är nödvändigt att lämpliga medel ställs till förfogande i tid för finansieringen av krishanteringsoperationer och föreslog att detta kan ske inom ramen för gemenskapsbudgeten. Han instämde även i att det behövs en lämplig ansvarsfördelning och föreslog att man utgår från de befintliga informella mötena mellan företrädare för utskotten för utrikesfrågor i de nationella parlamenten och Europaparlamentet. Han ställde sig bakom att KUSP ges en stark roll, men beklagade att detta inte hade beslutats från början på de politiska direktörernas nivå. Han kommer att stödja att det införs ett särskilt kapitel om försvarsfrågor i fördraget om det kan ges ett adekvat innehåll. Han ansåg att kravet på enhällighet i GUSP inte kan fortsätta att gälla i en utvidgad union, och att man därför måste fundera på hur man skall främja att omröstning med kvalificerad majoritet tillämpas i större utsträckning.

- Ordföranden drog slutsatsen att båda arbetsgrupperna ställde sig bakom målet att säkerställa en konsekvent krishantering, med en fullvärdig roll för de civila instrumenten. Det rådde även bred enighet om att den kommande höge representantens roll samt KUSP:s roll måste stärkas i framtiden, men utan att det påverkar de andra institutionerna. Det fanns stöd för bättre samordning på fältet, eventuellt genom att man i större utsträckning använder sig av särskilda representanter. Det står helt klart att det krävs lämplig finansiering för krishanteringsoperationer, med enhetliga förfaranden för budgetförvaltning, och man bör diskutera lämpliga metoder för finansiering av de förberedande skedena. De båda ordförandena kommer att komma överens om hur man skall se till att alla dessa faktorer återspeglas i rapporterna från de båda arbetsgrupperna.

=====